

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Карлово, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Владимир Ст. Иванов

при участието на секретаря Цветана Т. Чакърова
като разгледа докладваното от Владимир Ст. Иванов Гражданско дело №
20215320101089 по описа за 2021 година

Производството е по искове с правно основание чл. 49 във вр. с чл. 45
ЗЗД и по чл.86 ЗЗД, предявени от Т. С. ЦВ., ЕГН: *****, гр. С., ЖК
“С.“, бл.**, вх.*, ет.*, ап.*, чрез адвокат Е.Г., съдебен адрес: гр. П., ул. „Й. Г.”
№** против против ОБЩИНА С., ЕИК: *****, адрес: гр. С., ул. „И.В.“
№**, представлявана от Кмета на общината Д.Д..

Ищецът твърди, че на 16.02.2021г., около 09.45 ч. бил информиран от
съсед от к-с „С.“ в гр. С., че е настъпило ПТП с паркирания пред дома му
личен автомобил. С колегата си и служебния автомобил той отишъл да види
какви щети са причинени на собствения му л.а. „С.И.“, блъснат от
тежкотоварен автомобил „Скания“, собственост на Община С.. ПТП-то било
отработено от полицейски служители, потвърдена била вината на Община С.
и било изплатено застрахователно обезщетение за материални щети.
Приближавайки се до колата си, ищецът се подхлъзнал на непочистената
заснежена и заледена улица и паднал на земята. Опитал се да стане, направил
2-3 крачки, за да огледа колата си, но пак се подхлъзнал и отново паднал на
улицата. Очевидци на инцидента били граждани, служители на Община С.,
автоконтрольори от РУ Карлово ОДМВР-Пловдив. Всичко това се случило на

улицата, намираща се от северната страна на жилищния блок, пред дома на ищеца, живущ на адрес: гр. С., ЖК „С.“, бл.**, вх.*, ет.*, ап *.

Ищецът твърди, че вследствие на удара пострадал, като му били нанесени следните телесни повреди: Навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена и контузия на дясното ходило. Констатираното от лекарите обективно състояние било следното: „Болезнени и ограничени движения. Опорна болезненост. Походка накуцваща, анталгична. Оток в областта на фибуларен малеол“. Налице били травми с оток на коляното. Издадени му били следните документи, описани в Личната амбулаторна карта: „Решение №330 на ЛКК комисия „Обща ЛКК“; Издаден протокол от ЛКК; Експертиза за трайна нетрудоспособност/Експертиза за временна нетрудоспособност; Издадени били: болничен лист с № E20210198376 с продължителност 11 дни; болничен лист с № E20210443992 с продължителност 14 дни; Изследвания. Впоследствие бил издаден и трети болничен лист с № E20210807766 с продължителност 7 дни – общо за 32 дни временна неработоспособност.

След падането ищецът останал на земята и почувствал силна болка в областта на десния крак. Полицаяте го посъветвали да отиде на лекар и задължително да направи рентгенография, тъй като предположили, че нараняването е сериозно. С помощта на присъстващите хора ищецът бил настанен в служебния си автомобил и колегата му го завел на преглед при лекар.

От приложените към исковата молба медицински документи, включително амбулаторни листове, било видно, че пострадалият нееднократно осещавал лекарски кабинет с оплаквания от остри болки и ограничени болезнени движения в областта на подбедрицата, глезена и ходилото на десния крак. Самоограничил се и избягвал ходене и към момента. На допълнителен частен прием лекар установил продължаващ намален функционален капацитет. Все още се наблюдавало наличие на мускулен дисбаланс, ограничени движения в засегнатите стави, затруднени дейности от ежедневиия живот.

Повече от месец след инцидента пострадалият продължавал да изпитва силни болки в засегнатата област, което довело до необходимостта да приема обезболяващи медикаменти. През първите дни бил на легло, като изпитвал болки при всяко движение. Бил зависим от грижите на близките си, тъй като

не можел да извършва самостоятелно почти никакви дейности, имал нужда от помощ при хранене, преобличане, къпане и др. Имал болки дори в легнало положение, което довело до проблеми със съня.

От приложените болнични листове било видно, че пострадалият е бил неработоспособен в продължение на 32 дни. Препоръките на лекарите били да остане по-продължително време вкъщи на щадящ режим, но той, преодолявайки болките, започнал работа поради необходимостта да се грижи за финансите на семейството си с две малки деца. Съществувал реален риск да загуби работата си, ако отсъства по-дълго.

Твърди, че въпреки проведеното медикаментозно лечение и рехабилитация, пълно възстановяване на здравословното му състояние все още не било настъпило. Освен физическата болка, психическото здраве на пострадалия също било влошено. Станал по-затворен, напрегнат, избягвал социални контакти и бил лесно раздразнителен. Силно го потискало чувството, че децата му го виждали в такова безпомощно състояние, както и че е бил в тежест на близките си, тъй като дълго време – повече от един месец, бил обездвижен и изключително зависим от грижите им.

Животът на ищеца бил променен след настъпилата травма. Продължавал да се оплаква от болки в дясната подбедрица и глезен. Имал неспокоен сън, вследствие дългото обездвижване изгубил мускулния си тонус. И до днес не бил в състояние да натоварва адекватно засегнатия крак, което се проявявало особено при шофиране, което било негово служебно задължение. Той работел като снабдител във „***“ ЕАД и постоянно управлявал автомобил и пренасял тежки товари. Нееднократно му се налагало да моли колеги да го сменят поради описаните здравословни проблеми.

На 29.03.2021 г. ищецът подал молба до Община С. с приложени документи по случая за изплащане на обезщетение. Тъй като главният юрист Й.К. отсъствал, пратката била получена лично от него едва на 05.04.2021г. и входирана с № С-1671/05.04.2021 г. При неколкократните разговори с главния юрист, било обяснявано, че преписката е възложена на външни юристи и никой не бил наясно каква е съдбата ѝ. На въпроса да счита ли тримесечната липса на информация за мълчалив отказ Община С. да изплати обезщетение на пострадалия, ищецът не получил конкретен отговор. Ищецът счита, че тъй като инцидентът се е случил на уличното платно, което до 9.45 ч. трябвало да

е почистено от служители на Община С., то последната е отговорна за причинените му вреди. Ето защо и предвид липсата на плащане до момента, за него бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответната Община да му заплати сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие на падане на непочистена, заснежена и заледена улица в гр. С., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 16.02.2021 г., до окончателното плащане. Претендират се и направените по делото разноски.

ОТВЕТНАТА ОБЩИНА С., чрез процесуалните си представители адв. Р.И. и адв. П.М. намира иска за допустим, но неоснователен.

Оспорва размера на претендираната сума. Оспорва всички обстоятелства, на които се основава предявеният иск. Оспорва настъпването на описания в исковата молба инцидент, вредата, наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното бездействие и резултата. Оспорва настъпването на описаните в исковата молба увреждания, продължителността, характера и интензитета на болките, страданията и претърпените неудобства.

Размерът на претенцията от 5000 лв. бил прекомерен, несъобразен с изискването на чл.52 от ЗЗД за справедливост на обезщетението и с практиката на съдилищата в подобни случаи.

В исковата молба се твърдяло, че ищецът е паднал на улицата, което не отговаряло на истината. Участъкът, на който се твърди, че е настъпил инцидентът бил междублоково пространство, което Общината облагородила с изграждане на алеи, зелени площи, съоръжения за детски площадки, паркинги и подстъпите към тях. Същите не представлявали пътища или улици, съгласно закона и там Общината нямала задължения за снегопочистване. Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.2 т.2 и чл.6 от Наредба № 1 за опазване на обществения ред на територията на Община С., поддържането на междублоковото пространство, вкл. и почистването на същото от сняг и лед не е задължение на Общината, а на съответната етажна собственост, като прилежаща площ към сградите по смисъла на § 1, т.2 от ДР на ЗУЕС и чл.64 от ЗС.

С оглед горното, моли съда да постанови решение, с което да отхвърли

иска като неоснователен и недоказан.

Алтернативно, твърди във връзка с чл.52, ал.2 от ЗЗД съпричиняване от страна на ищеца на процесния инцидент и съответно на причинените му вреди, което следвало да се вземе предвид от съда при определяне на дължимото обезщетение. При зимни условия било нормално да се наблюдава снеговалеж, като било необходимо обективно технологично време за изпълнение на дейностите по почистване. Пострадалият ищец с поведението си създал реална възможност за настъпването на вредата. Същият не се съобразил с метеорологичните условия, със състоянието на пътната настилка, не се предвиждал внимателно, предпазливо и най-вече бавно, не се обул с подходящи за сезона зимни обувки.

Претендират се направените по делото разноси.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От представения в заверен препис Протокол за ПТП № 2021-124-262 от 16.02.2021 г. е видно, че на тази дата в гр. С., комплекс /квартал/ „С.“ в близост до бл.№** е настъпило транспортно произшествие между тежкотоварен автомобил „Скания“, рег. № *****, собственост на Община С. и лек автомобил „С.И.“, рег. № *****, собственост на ищеца Т. С. ЦВ..

Представен е Опис от 26.02.2021 г., изготвен от служител на „ОЗК – Застраховане“ АД, от който се установява, че по „С.И.“, рег. №***** с нанесени щети по задната броня и задната лява врата.

От представената с исковата молба медицинска документация – амбулаторен лист № 000470 от 17.02.2021 г.; амбулаторен лист № 000617 от 01.03.2021 г.; извлечение от Лична амбулаторна карта с контролен преглед; решение на ЛКК от 04.03.2021г.; 3 бр. болнични листове; рентгенография на десен крак и рецептурна бланка е видно, че в деня след гореописаното ПТП и в следващия повече от един месец, ищецът е посещавал болнични заведения за лечение на получена травма – навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена. В двата амбулаторни листа е посочена следната анамнеза: „На 16.02.2021 г. на заснежена улица пада и контузва дясно ходило и глезен“. Отражено е следното обективно състояние на пациента: „Болезнени и ограничени движения. Палпаторна болезненост. Походка накуцваща, анталгична. Оток в областта на фибуларен малеол“. Приложени са и фактура

с касови бележки за закупени лекарства на 17.02.2021 г. От болничните листове се установява, че ищецът е бил неработоспособен в продължение на 32 дни.

Приложените към исковата молба снимки на ПТП и на човешки крак нямат доказателствена стойност и не се кредитират от съда, тъй като не представляват доказателства, събрани по реда на ГПК. Същото се отнася и за представената с молба вх. №7810/13.12.2021 г. снимка от Google Maps.

От представеното копие на известие за доставяне се установява, че адв. Е.Г. е адресирала пратка до Община С., получена от гл. юрисконсулт Й.К. на 05.04.2021 г.

Ищецът представя заверено копие на трудов договор от 29.01.2016 г., допълнително споразумение от същата дата и длъжностна характеристика, от които е видно, че работи във „***“ ЕАД, където заема длъжността „Агент снабдяване“.

Ответната страна представя заверено копие от Заповед №РД-09-243/28.09.2018 г. на Кмета на община С., с която е одобрена схема за зимното поддържане, снегочистване и опесъчаване на уличната мрежа в населените места на територията на община С. за 2018/2019 г. От приложения към нея План за зимно поддържане на уличната мрежа е видно, че само част от улиците в гр. С. са предвидени за почистване и поддръжка през зимния сезон. Следва да се отчете и обстоятелството, че процесният инцидент се твърди да е станал през 2021 г., а горецитираните заповед и схема касаят снегочистването през зимата на 2018/2019 г.

От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза по писмени данни се установява, че на Т. С. ЦВ. му е било причинено: Навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена. Оток на десен глезен. Навяхването (дисторзио) на глезена се причинява от временно преминаване на нормалния обем на движенията в ставата. При това състояние не се нарушава анатомичната цялост на ставната капсула и лигаментите й. Типично навяхването се получава при внезапно усукване на ходилото, стъпване по неравна повърхност или прилагане на необичайно голяма сила върху ставата. Пренасянето на тежестта на тялото върху обърнат (ротирен) навън или навътре глезен, предизвиква преразтягане на вътрешните или външните ставни връзки. Обичайно навяхването и разтягането на ставните

връзки на глезена се изразява клинично с болка и оток. Възстановителния период при навяхване на глезена варира, като обичайно е между 7 и 30 дни. Лечението е свързано с прилагане на локални обезболяващи средства, като понякога може да се наложи и последваща рехабилитация при нарушаване на структурната цялост на връзковия апарат. По правило след навяхване на глезена не остават тайни последици за пострадалия, които да оказват влияние на функцията на крайника.

Споед заключението навяхването и разтягането на ставните връзки на десния глезен на Т.Ц., изразено клинично с оток на глезена е довело до лека телесна повреда – разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и 129 от НК. Вещото лице е посочило, че е възможно това увреждане да е получено така, както се съобщава в исковата молба, а именно: „Ц. се подхлъзва на непочистени заснежена и заледена улица и пада на земята“.

При изслушването ѝ в с. з. вещото лице П.Д. потвърждава, че при подхлъзване е напълно възможно да се поучи описаната травма. Възможно е да настъпи и при слизване от автомобил, ако кракът е опорен. Пояснява, че болката настъпва веднага, в момента на получаване на травмата.

От разпита на свидетеля Ц.М.М. се установява, че познава ищеца, с когото били колеги във „***“ – С.. Т.Ц. работел като „Агент снабдяване“, като работата му вила свързана с управление на автомобил, закупуване на материали за завода и товаро-разтоварна дейност. Свидетелят си спомня, че през м. февруари 2021 г. били заедно с ищеца на работното си място, когато около 08:30 ч. Т. бил уведомен по телефона, че личният му автомобил марка „Сеат“ е ударен от друга кола. Със служебния автомобил свидетелят и ищецът тръгнали към дома на последния в кв. „С.“ в гр. С., където се намирала ударената кола. Когато набилижили, свидетелят видял, че колата на ищеца е паркирана на улицата пред бл.**, а плътно до нея, врязан в задната ѝ част се намирал боклукчийски камион. Наблизо имало още една кола, също ударена. Улиците наоколо били заледени, заснежени и непочистени, поради което спрели служебния автомобил на известно разстояние от инцидента, където вече се били събрали доста хора. Свидетелят останал в колата, а ищецът тръгнал надолу по заснежената улица, насочвайки се към своя автомобил, за да разбере какво се е случило. Бил обут с кожени ботуши над глезена. На около 10-15 метра той внезапно се подхлъзнал и паднал на по

гръб. Опитал се да стане, след което повторно паднал и започнал да се хлъзга надолу. Опрял се в сметосъбирация камион и с помощта на свидетеля и още един човек успял да се изправи. Оплакал се, че изпитва силни болки в крака, от коляното надолу. В следващия един час на мястото се извършвал оглед, като освен полицаи дошли и служители на Общината, които насипали пясък и предприели действия по почистване на улицата. От обясненията на шофьора на сметосъбирация камион станало ясно, че се е спускал надолу по улицата, но автомобилът му се е подхлъзнал и е ударил две коли, едната от които на ищеца. След като всичко приключило, свидетелят помогнал на ищеца да стигне до апартамента си в бл. **, тъй като едва ходел. По-късно на същия ден се чули по телефона и Т. казал, че продължава да го боли крака. В следващия повече от един месец той не бил на работа. От разговорите си с него свидетелят разбрал, че имал разтегнати сухожилия. След като се върнал на работното си място, ищецът продължавал да изпитва трудности в придвижването. Трудно се справял в товаро-разтоварната дейност, налагало се често свидетелят да го отменя и при управлението на служебния автомобил, защото не можел да натиска педалите. Според свидетеля ищецът бил непълноценен в работата си в следващите 5-6 месеца от инцидента.

От разпита на свидетелката И.Л.Д. се установява, че ищецът е женен за нейната сестра. Тя живеела в бл. №** в кв. „С.“ в гр. С., а ищецът – в бл. №**. Работел във „****“ – гр. С., като работата му била свързана с управление на автомобил, пътуване до фирми и закупуване на материали. Свидетелката си спомня си, че през м. февруари 2021 г. била на работа, когато около 10:00 ч. по телефона ѝ се обадил Т.. Казал ѝ, че отивал към дома си, защото боклукчийски камион ударил неговата кола. Ищецът имал два автомобила – „БМВ“ и „С.И.“, които обикновено паркирал на улицата пред блока си. Вечерта свидетелката отишла у тях, за да разбере какво се е случило. Предната нощ било валило сняг. Улиците били заснежени, заледени и непочистени. По принцип тя много рядко виждала оттам да минава снегопочистващ екип или автомобил. Единствено се почиствали улицата на нейния блок – тя била също толкова голяма, но била „главна“ улица, наскоро асфалтирана. За разлика от снегопочистващите, боклукчийските камиони задължително минавали по всички улици на кв. „С.“. Тези улици нямали имена, имало единствено номерация на жилищните блокове. Когато посетила ищеца, свидетелката останала ужасена: той бил легнал на леглото, а кракът му

бил изключително подут, посинял в областта на глезена и повдигнат на възглавница. Малко преди това се били чули по телефона и той й казал, че се е подхлъзнал и паднал, но нищо му нямало. Т. по принцип бил човек, който не обичал да се оплаква. Според свидетелката, обаче състоянието на крака му било фрапиращо. Изобщо не можел да става от леглото и да се обслужва сам, като в следващите дни тя и сестра й му помагали, дори когато трябвало да отиде до тоалетната и банята. Имал и патерици, с които се придвижвал понякога. Приемал лекарства, слагал компреси на крака, посещавали неколkokратно лекар, но състоянието му не се подобрявало съществено. Консултирали се и с друг лекар, за да потърсят второ мнение, който казал, че има навяхване. В следващия един месец ищецът продължавал да изпитва болки и трудности в ежедневието, след което болничният му изтекъл и се наложило да се върне на работа. Не бил обаче напълно възстановен и се налагало колегите му да го отменят понякога при шофирането и пренасянето на тежки товари. Всичко това се отразило и на психическото му състояние. Дразнел се от собствената си непълноценност. Затворил се в себе си, а преди това бил общителен. Чувствал се зле от това, че децата му го виждали толкова дълго време на легло, а след това – да не може да се обслужва нормално и да си играе с тях.

От разпита на свидетеля Н. З. П. се установява, че от шест години работи в Община С. като шофьор на сметосъбиращ камион. Спомня си за процесния инцидент от 2021 г. Управлявал служебния камион „Скания“ и около 09:30 ч. заедно с още трима служители събирали смет в кв. „С.“ в гр. С.. Времето било хубаво, но предната вечер било валило сняг и на места било хлъзгаво. В по-голямата част от квартала имало следи от нахвърлян пясък. Минал по една от сухите улици, след което завил и започнал бавно да се спуска по друга – стръмна и непочистена улица. Камионът бил пълен и тежък и изведнъж поднесъл. Свидетелят загубил контрол над управлението, при което тежкотоварният автомобил ударил паркиран вдясно на улицата „Фолксваген“ и се врязал в задната част на паркиран от същата страна „Сеат“. От другата страна, вляво се намирали варелите, които трябвало да се изхвърлят. След като съобщил за инцидента, на място пристигнали полицаи, както и собственика на „Сеат“ – а. Той бил ядосан, защото имало щети по автомобила му. Казал, че има намерение да съди Общината заради непочистената улица. Полицаяте извършили оглед, а междувременно дошли и

други служители на Общината, които се заели да почистят улицата с някакъв препарат, за да може камионът да потегли. Свидетелят заявява, че до този момент му се било случвало да не може да тръгне с камиона, заради навалял сняг, но не и да поднесе. След около 45 минути всички си тръгнали, като през това време свидетелят не забелязал нищо необичайно в поведението на ищеца. Нито го видял да пада, нито той се бил оплакал от нещо подобно. През цялото време стояли прави и чакали полицаите да си свършат работата.

От разпита на свидетеля В.И.Н. се установява, че работи в Община С. и заема длъжността „Организатор дейност „Чистота“. За инцидента в кв. „С.“ в гр. С. бил уведомен по телефона от водача на сметопочистващия камион Н.П.. Той му казал, че камионът поднесъл и ударил два паркирани автомобила. Около половин час след разговора свидетелят отишъл на място. Едната от колите била „Сеат“ и била паркирана в близост до бл. №14. В квартала улиците нямали наименования. Тази улица била стръмна и заледена и била пресечка на ул. „Й.Н.“. Водела се междублоково пространство, но оттам минавали коли. В тази част на кв. „С.“ снегопочистване се извършвало само на ул. „Й.Н.“. Другите по-малки улици и пресечки не се поддържали, защото нямало финансиране и средствата не достигали. Така било в цяла Б.. Изключение се правело за само след предварителна заявка, за улиците на които живеят хора, страдащи от тежки заболявания, като диабетици например. За снегопочистването имало схема, която се изготвяла от Секретаря на Общината и се одобрявала със заповед на Кмета. Това се правело всяка година, но схемата винаги включвала едни и същи улици. На мястото на инцидента дошли полицаи, както и собственика на „Сеат“-а. Пристигнали и други общински служители, които насипали препарат, за да осигурят възможност на камиона да излезе от заледената улица. Всичко продължило поне един час, през който свидетелят не чул ищецът да се оплаква, че нещо го боли. Стоял прав и ходел нагоре-надолу.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са от Т. С. ЦВ. обективно съединени иски с правно чл.49, вр. с чл.45, ал.1 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД. Процесуланата легитимация на страните се извежда от правното твърдение на ищеца относно спорното право, индивидуализирано чрез основанието и петитума на иска. Надлежен

ответник по иск за вреди в хипотезата на [чл. 49 ЗЗД](#) е възложителят на работата, при или по повод изпълнението на която са причинени вредите. Твърдението на ищеца, че претендираните за обезщетяване вреди са причинени от противоправното бездействие на лица, на които Община С. е възложила осъществяването на определена работа, определят същата като легитимиран ответник по този иск. Община С. разполага процесуална правоспособност и доколкото няма процесуална норма, която да изключва типичната процесуална легитимация при реализиране на нейната отговорност по реда на [чл. 49 ЗЗД](#) в зависимост от характера на възложената работа, не може да се отрече възможността искът за вреди да бъде предявен пряко срещу нея. Съгласно константната съдебна практика възложителят на работата по смисъла на чл. 49 ЗЗД и прекият причинител отговарят солидарно спрямо пострадалия за причинените вреди – това е общоприето в практиката и теорията, макар, че солидарността произтича от закон или договор, а за тази хипотеза ЗЗД не я предвижда изрично. Пострадалият може да реализира правата си като предяви иск или срещу прекия причинител на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД или срещу възложителя на работата на основание чл. 49 ЗЗД или и срещу двамата за реализиране на солидарната им отговорност. В случая искът е предявен само срещу възложителя.

Съгласно разпоредбата на чл.49 от ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността по чл. 49 ЗЗД е за чужди противоправни действия или бездействия. Тази отговорност възниква, когато има вреди, тези вреди са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 ЗЗД е възложил някаква работа, вредите са причинени при или по повод изпълнение на работата. Тази отговорност произтича не от вината на лицето, което е възложило работата, а от вината на лицето – изпълнител на възложената работа. Тоест отговорността по чл. 49 ЗЗД е налице винаги, когато вредите са резултат на виновно поведение – действие или бездействие, на лицето на което е възложено извършването на определена работа.

Съгласно разпределената доказателствена тежест ищецът е следвало при условията на пълно и главно доказаване да установи следните елементи от фактическия състав на чл.49 ЗЗД: че е извършено съответното противоправното действие или бездействие (неполагане на дължимата грижа) и то е извършено от лице, на което е възложена работа от ответника; че

деянието е неправомерно – извършено е в нарушение на специални закони или в нарушение на общия принцип да не се вреди другиму; че деянието е причинило вреди – имуществени или неимуществени; че е налице причинна връзка между деянието и настъпилите вреди последици; размерът на имуществените и неимуществените вреди.

Настоящият съдебен състав намира, че по делото се доказва по категоричен начин причинната връзка между деянието и настъпилите вредни последици. Показанията в тази връзка на свидетеля-очевидец Ц.М. са последователни, логични и кореспондират както с показанията на св. И.Д., така и със заключението по приетата съдебно-медицинска експертиза. От показанията на двамата свидетели, осигурени от ответника също се установява, че към момента на инцидента, въпросната улица /пресечка/ е била заледена и непочистена, тоест налице се били препоставките за подхлъзване и падане, кавото съдът приема за безспорно, че се е случило с ищеца.

Основният аргумент на ответната страна се състои в това, че Община С. не е имала задължението да почиства мястото, където се е случил инцидентът, т. е. оспорва се противоправността на деянието. Този довод се опровергава както от показанията на свидетелите на ищеца, так и от тези на св.В.Н., осигурен от ответната страна. Същият посочва, че в гр. С. и в частност – в кв. „С.“, се почистват само някои основни улици, по предварително утвърдена от Кмета на общината схема. Същата /макар и отнасяща се за зимен период по-ранен от този, когато се е случил инцидентът/ е представена като доказателство и в нея са упоменати конкретни улици в гр. С.. Ноторно известно е, а и свидетелите потвърждават, че улиците в кв. „С.“ нямат наименования, а адресите се индивидуализират с номерата на жилищните блокове. В този смисъл фактът, че бл. №**, в близост до който е бил парикран удареният автомобил на ищеца и където се е подхлъзнал той, не е описан в представената Схема на снегопочистване, не води до извод, че Община С. няма задължение да почиства улиците около него. Както стана ясно, Общината избирателно почиства снега от определени улици, поради недостиг на средства. В потвърждение на извода, че инцидентът е станал на улица, а не в междублоково пространство, както твърди ответника, е фактът, че по нея се е придвижвал камионът управляван от св. П., който е трябвало да събере сметта от варелите, намиращи се

непосредствено срещу автомобила на ищеца. Логично е, след като Общината има задължение за сметосъбиране на това място, то в нейните правомощия да бъде и задължението за снегопочистването там.

На база изложеното, настоящия съд намира, че е налице противоправно поведение /бездействие/ от страна на служители на Общината, изразяващо се в неизвършване на необходимите действия за поддръжка на общинските улици в град С. в състояние, пречатващо опасност за участниците в движението, които задължения произтичат от разпоредбите на чл. 2, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗОС, §7, т.4 от ПЗР на ЗМСМА и чл. 8, ал. 3, чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 от Закона за пътищата. Според цитираните норми общинските пътища, улици, булеварди са общинска собственост и се поддържат и ремонтират от съответните общини. Като собственик Общината има задължението да стопанисва и управлява имотите и вещите – общинска собственост в интерес на населението съобразно разпоредбите на закона и с грижа на добър стопанин /чл.140 от КРБ и чл. 11, ал.1 от ЗОС/. Дължимата грижа в полза на териториалната общност включва както изграждане, ремонт и поддържане на улиците, така и полагане на грижи за чистотата им, в т.ч. снегопочистване и осигуряването на безопасно придвижване на пешеходци и возила.

Обстоятелствата къде и по какъв начин е настъпило увреждането са категорично установени. Налице е причинна връзка между настъпване на произшествието и противоправното поведение на общински служители, на които е било възложено изпълнение на задълженията, произтичащи от цитираните по-горе законови разпоредби. Съвкупната преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства налага извод, че злополуката е настъпила заради непочистване, неопесъчаване на залежен участък от пътното платно. Доказано е и причиняването на неимуществените вреди на ищеца в резултат на настъпилия инцидент. В постановени по реда на чл. 290 и сл. от ГПК редица решения на ВКС: № 749/05.12.2008 г., по т.д. № 387/2008 г. на II т.о.; № 124 от 11.11.2010 г., по т.д. № 708/2009 г. на II т.о.; № 59/29.04.2011 г., по т.д. № 635/2010 г. на II т.о.; № 66 от 03.07.2012 г., по т.д. № 619/2011 г. се излага становището, че понятието „неимуществени вреди“ включва всички онези телесни и психически увреждания на пострадалия и претърпените от тях болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни битови неудобства и емоционални изживявания на лицето, ноторно намиращи не

само отражение върху психиката, но създаващи социален дискомфорт за определен период от време, а понякога и реална възможност за неблагоприятни бъдещи прояви в здравословното състояние. За същите законодателят е приел, че като неизмерими в пари, размерът за следващото им се обезщетение ще се определя на принципа на справедливостта – чл.52 от ЗЗД. Съобразно установената съдебна практика в тази насока, справедливостта се определя с преценката на редица конкретни и обективно съществуващи обстоятелства – характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата при които е извършено, настъпилия вредоносен резултат допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални и физически страдания, възрастта на пострадалия, осакатявания и др.

Анализът на събраните доказателства налага за съда извод, че са налице всички предпоставки на чл.49, вр.с чл.45 от ЗЗД за ангажиране отговорността на ответника за отрицателните преживявания у ищеца, претърпени в резултат на падане на 16.02.2021 г. върху непочистен и заледен участък от собствената на ответника улица в кв. „С.“ – гр. С., в близост до бл. №** – болки и страдания, които са в пряка връзка с травмата от злополуката. Видът, обемът, интензивността и продължителността на претърпените болки и страдания, са обстоятелства, относими към следващото се обезщетение за неимуществени вреди. В тази връзка следва да се кредитират заключението на вещото лице д-р П.Д. и показанията на свидетелката И.Д., за характера на увреждането, вида, силата, интензитета, продължителността на болката, интензитета и продължителността на конкретните физически и емоционални страдания и неудобства в ежедневието, последиците от увреждането. С оглед характера на увреждането /навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена, оток на десен глезен/, довело до болки, неудобства, затрудняване в нормалното функциониране на долния крайник в оздравителния период, естеството на понесените негативни физически и психически изживявания, претърпените медицинските интервенции и продължителността на оздравителния период от около един месец, но като съобразява и, че увреждането се е отразило на функционалността на крайника, на основание чл. 52 от ЗЗД, съдът преценява, че обезщетение в размер на 3000 лв. е достатъчно да възмезди ищеца за претърпените болки и страдания от травматичните увреждания, включително и негативните изживявания – потиснатост, социална изолация, депресия,

раздразненост, чувство за непълноценност.

За претърпените вреди ответникът следва да отговаря изцяло предвид липсата на предпоставките по чл.51, ал.2 от ЗЗД за намаляване на отговорността му. Принос по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД е налице винаги, когато сам, със свои действия пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Релевантно за съпричиняването на вредата от страна на ищеца в случая е онова конкретно твърдяно от ответника поведение /действие или бездействие/, без което не би се стигнало до травматичното му увреждане, въпреки неизпълнението от страна на ответника на задължението му да осигури безопасното преминаване през всеки участък от улицата през зимния период като го почисти от сняг и лед. В случая липсва доказано от ответника такова поведение на ищеца /разсеяност, непредпазливост, несъобразяване с атмосферните условия, неподходящи обувки/. От събраните по делото доказателства се установява, че единствената непосредствена и пряка причина за възникване на вредите е непочистения от сняг и лед участък от улицата – общинска собственост.

Искът за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди е основателен и доказан до размера на сумата от 3 000 лева, в който размер следва да се уважи, и да се отхвърли за размера над тази сума, до претендираните 5 000 лева.

Основателна е и претенцията за законна лихва. Вземането за непозволено увреждане е изискуемо от деня на извършването му – 16.02.2021 г., като деецът е станал известен още тогава – чл.114, ал.3 от ЗЗД. Съгласно чл.84, ал.3 от ЗЗД причинителят на непозволено увреждане се смята в забава и без покана.

С оглед изхода на спора и на осн чл. 78, ал.1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноските по делото, съразмерно с уважената част от иска – 588.00 лева от доказани разноски в размер на 980.00 лева.

На осн чл. 78 ал.3 ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати направените от Община С. направените разноски, съразмерно с отхвърлената част от иска – 232.00 лева от доказани разноски в размер на 580.00 лева.

По компенсация Община С. следва да заплати на ищеца разноски в размер на общо 356.00 лева.

Мотивиран от така изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА С., ЕИК: *****, адрес: гр. С., ул. „И.В.“ №**, представлявана от Кмета на общината Д.Д. да заплати на Т. С. ЦВ., ЕГН: *****, гр. С., ЖК „С.“, бл.** вх.*, ет.*, ап.* сумата от общо 3000 лв. (три хиляди лева), представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие на падане на непочистена, заснежена и заледена улица в гр. С., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 16.02.2021 г., до окончателното плащане, като над тази сума, до пълния претендиран размер от 5 000 лева, ОТХВЪРЛЯ иска като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА ОБЩИНА С., ЕИК: *****, адрес: гр. С., ул. „И.В.“ №**, представлявана от Кмета на общината Д.Д. да заплати на Т. С. ЦВ., ЕГН: *****, гр. С., ЖК „С.“, бл.** вх.Б, ет.*, ап.* сумата от общо 356.00 лв. /триста петдесет и шест лева/ представляваща разноски по делото по компенсация.

ПРИСЪДЕНИТЕ СУМИ могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка на ищеца: IBAN: *****, BIC: CECBBGSGF, „ЦКБ“ АД

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от връчване то му на страните, пред Пловдивски окръжен съд.

МТ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____